

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 83/23

Luxemburg, 24 mai 2023

Hotărârea Tribunalului în cauza T-451/20 | Meta Platforms Ireland/Comisia

Concurență: respinge acțiunea formulată de Meta Platforms Ireland (grupul Facebook) împotriva unei cereri a Comisiei având ca obiect comunicarea unor documente identificate prin intermediul unor termeni de căutare

Potrivit Tribunalului, Meta Platforms Ireland nu a reușit să demonstreze că cererea de transmitere a documentelor care trebuie identificate prin termeni de căutare depășea ceea ce era necesar și că protecția datelor cu caracter personal sensibile nu era asigurată într-o măsură suficientă prin instituirea unei camere virtuale de date

Întrucât suspecta existența unui comportament anticoncurențial al grupului Facebook în utilizarea rezervată datelor și în gestionarea platformei sale de rețea socială, Comisia Europeană a adresat Meta Platforms Ireland Ltd, fostă Facebook Ireland Ltd, prin decizia din 4 mai 2020¹, o solicitare de informații. Această decizie, adoptată în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003², obliga Meta Platforms Ireland să furnizeze Comisiei toate documentele pregătite sau primite de trei dintre responsabilii săi în perioada vizată, care conțineau unul sau mai mulți termeni de căutare definiți în anexe. În cazul necomunicării informațiilor solicitate, decizia respectivă prevedea o penalitate cu titlu cominatoriu zilnică potențială de 8 milioane de euro³.

Decizia din 4 mai 2020 a înlocuit o decizie similară anterioară, care prevedea criteriile de căutare mai largi. Această nouă decizie, adoptată după schimburi între Comisie și Meta Platforms Ireland, a redus numărul de documente solicitate printr-o perfecționare a termenilor de căutare și prin limitarea numărului de responsabili vizati.

La 15 iulie 2020, Meta Platforms Ireland a introdus, pe de o parte, o acțiune în anularea deciziei din 4 mai 2020 și, pe de altă parte, o cerere de măsuri provizorii.

Prin Ordonanța privind măsurile provizorii din 29 octombrie 2020⁴, președintele Tribunalului a dispus suspendarea executării deciziei din 4 mai 2020 până la instituirea unei proceduri specifice pentru prezentarea documentelor solicitate care nu au legătură cu activitățile comerciale ale Meta Platforms Ireland și care conțin, în plus, date cu

¹ Decizia C (2020) 3011 final a Comisiei din 4 mai 2020 privind o procedură de aplicare a articolului 18 alineatul (3) și a articolului 24 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (cazul AT.40628 – Practici ale Facebook în materia datelor).

² Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101] și [102 TFUE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificarea în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).

³ La aceeași dată, Comisia a adoptat o solicitare de informații în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 cu privire la Meta Platforms Ireland Ltd în cadrul investigației sale paralele asupra anumitor practici referitoare la produsul Marketplace. Acțiunea în anulare introdusă de Meta Platforms Ireland Ltd împotriva acestei decizii este respinsă de Tribunal prin Hotărârea sa din aceeași zi din cauza Meta Platforms Ireland/Comisia (T-452/20).

⁴ Ordonanța din 29 octombrie 2020, Facebook Ireland/Comisia (T-451/20 R, nepublicată, EU:T:2020:515).

caracter personal sensibile. Ca urmare a acestei ordonanțe, Comisia a adoptat o decizie de modificare⁵ care prevede că documentele menționate vor putea fi depuse la dosarul investigației numai după ce au fost examinate într-o cameră de date virtuală potrivit modalităților precizate în ordonanța privind măsurile provizorii.

Întrucât Meta Platforms Ireland și-a adaptat cererea în anulare pentru a ține seama de această decizie de modificare, Camera a cincea extinsă a Tribunalului respinge acțiunea sa în totalitate. În acest cadru, Tribunalul examinează, pentru prima dată, legalitatea unei solicitări de informații prin termeni de căutare în temeiul Regulamentului nr. 1/2003, precum și legalitatea unei proceduri privind camera de date virtuală pentru prelucrarea unor documente care conțin date cu caracter personal sensibile.

Aprecierea Tribunalului

În susținerea acțiunii sale în anulare, Meta Platforms Ireland a invocat în mod special faptul că aplicarea termenilor de căutare precizați în cererea de informații ar conduce în mod inevitabil la identificarea unui număr mare de documente lipsite de relevanță pentru investigația desfășurată de Comisie, ceea ce ar fi contrar principiului necesității prevăzut la articolul 18 din Regulamentul nr. 1/2003.

Cu privire la acest aspect, Tribunalul amintește că, potrivit articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003, Comisia poate, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, să solicite întreprinderilor să furnizeze „toate informațiile necesare” pentru a controla respectarea normelor de concurență ale Uniunii. Din acestea rezultă că Comisia poate să solicite numai comunicarea informațiilor susceptibile să îi permită să verifice prezumțiile privind săvârșirea încălcărilor ce justifică inițierea investigației sale. Având în vedere competența largă de investigare conferită Comisiei de Regulamentul nr. 1/2003, această cerință a necesității este îndeplinită în cazul în care Comisia poate presupune în mod rezonabil, la data solicitării, că informațiile sunt de natură să o ajute să determine existența unei încălcări a normelor de concurență.

În susținerea criticilor sale care puneau în discuție respectarea principiului necesității, Meta Platforms Ireland contestase anumiți termeni de căutare care figurau în solicitarea de informații, susținând în același timp că aceste critici specifice trebuiau înțelese ca fiind exemple neexhaustive, destinate să illustreze argumentația sa mai generală. În opinia sa, ar fi fost nerezonabil, chiar imposibil, să se vizeze fiecare termen de căutare separat.

Această abordare este însă respinsă de Tribunal, care consideră că o apreciere globală a respectării principiului necesității prevăzut la articolul 18 din Regulamentul nr. 1/2003 nu este adecvată în speță, presupunând că ar fi posibilă. Astfel, împrejurarea că anumiți termeni de căutare pot fi, după cum susține Meta Platforms Ireland, prea vagi, nu influențează faptul că alți termeni de căutare pot fi suficient de preciși sau de specifici pentru a permite să se constate că sunt de natură să ajute Comisia să determine existența unei încălcări a normelor de concurență.

Având în vedere prezumția de legalitate de care beneficiază actele instituțiilor Uniunii, Tribunalul concluzionează astfel că numai termenii de căutare contestați în mod special de Meta Platforms Ireland pot face obiectul unui control al respectării principiului necesității. În schimb, ceilalți termeni de căutare trebuie considerați ca fiind definiți în conformitate cu acest principiu.

În plus, după ce a subliniat că argumentele referitoare la termenii de căutare evocați pentru prima dată în stadiul replicii sunt inadmisibile, Tribunalul efectuează numai controlul termenilor de căutare menționați în cererea introductivă. Apreciind că Meta Platforms Ireland nu a reușit să demonstreze că acești termeni erau contrari principiului necesității, Tribunalul respinge diferitele argumente invocate în această privință ca nefondate.

În cadrul acțiunii sale în anulare, Meta Platforms Ireland susținea de asemenea că, prin impunerea prezentării a numeroase documente private și lipsite de relevanță, decizia din 4 mai 2020, cu modificările ulterioare (denumită în continuare „decizia atacată”), ar încălca dreptul fundamental la respectarea vieții private consacrat la articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) și la articolul 8 din Convenția

⁵ Decizia C (2020) 9231 final a Comisiei din 11 decembrie 2020.

pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”).

În această privință, Tribunalul amintește că, în conformitate cu articolul 7 din cartă, care conține drepturi ce corespund celor garantate de articolul 8 paragraful 1 din CEDO, orice persoană are dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a secretului comunicațiilor.

În ceea ce privește obstacolele în calea dreptului menționat, articolul 52 alineatul (1) din cartă prevede că orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute prin cartă trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestora. În plus, respectându-se principiul proporționalității, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți.

Având în vedere aceste precizări, Tribunalul examinează dacă limitarea articolului 7 din cartă cauzată prin decizia atacată îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 52 alineatul (1) din aceasta.

După ce a subliniat că Regulamentul nr. 1/2003 conferă Comisiei competența de a adopta decizia atacată, astfel încât ingerința în viața privată cauzată de aceasta este prevăzută de lege, că această decizie răspunde unor obiective de interes general ale Uniunii și că Meta Platforms Ireland nu a susținut că aduce atingere substanței dreptului la respectarea vieții private, Tribunalul examinează dacă decizia atacată creează un obstacol disproporționat în calea acestui drept.

Cu privire la acest aspect, Tribunalul confirmă, în primul rând, că o solicitare de informații în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 constituie o măsură adecvată pentru atingerea obiectivelor de interes general urmărite de Comisie, și anume menținerea regimului concurențial preconizat de tratate.

În ceea ce privește, în al doilea rând, aspectul dacă decizia atacată depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor de interes general menționate, Tribunalul observă că, în urma pronunțării Ordonanței privind măsurile provizorii din 29 octombrie 2020, Comisia a adoptat o procedură specială pentru prelucrarea documentelor care trebuiau prezentate de Meta Platforms Ireland, dar care, la prima vedere, nu aveau legătură cu activitățile comerciale ale acesteia și care conțineau date cu caracter personal sensibile (denumite în continuare „documentele protejate”).

Conform acestei proceduri, documentele protejate trebuiau transmise Comisiei pe un suport electronic separat și plasate într-o cameră de date virtuală accesibilă unui număr restrâns de membri ai echipei însărcinate cu investigația, în prezența avocaților Meta Platforms Ireland, în vederea selectării documentelor care trebuiau depuse la dosar. În cazul unui dezacord persistent cu privire la calificarea unui document, decizia de modificare prevede, în plus, un sistem de arbitraj. Potrivit acestei decizii, documentele protejate pot, în plus, să fie transmise Comisiei într-o formă cenzurată în ceea ce privește numele persoanelor în cauză și oricare informații care permit identificarea acestora. La cererea Comisiei, justificată de necesitățile investigației, aceste documente trebuie totuși să îi fie transmise în versiunea lor integrală.

Tribunalul observă, de altfel, că nu se contestă că anumite documente solicitate de Comisie conțineau date cu caracter personal sensibile susceptibile să facă parte dintre cele prevăzute la articolul 9 din Regulamentul 2016/679⁶ și la articolul 10 din Regulamentul 2018/1725⁷, a căror posibilitate de prelucrare este subordonată următoarelor trei condiții:

- prelucrarea trebuie să urmărească un interes public major, care își are temeiul în dreptul Uniunii;

⁶ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1, rectificare în JO 2018, L 127, p. 2)

⁷ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei 1247/2002/CE (JO 2018, L 295, p. 39).

- prelucrarea trebuie să fie necesară pentru realizarea acestui interes public;
- dreptul Uniunii trebuie să fie proporțional cu obiectivul urmărit, să respecte esența dreptului la protecția datelor și să prevadă măsuri corespunzătoare și specifice pentru apărarea drepturilor fundamentale și a intereselor persoanei vizate.

Întrucât aceste condiții sunt de asemenea relevante pentru a aprecia dacă, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) din cartă, decizia atacată nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor de interes general pe care le urmărește, Tribunalul amintește, pe de o parte, că o solicitare de informații precum decizia atacată constituie o măsură adecvată pentru atingerea obiectivelor de interes general urmărite de Comisie (prima condiție) și, pe de altă parte, că prelucrarea datelor cu caracter personal pe care o implică decizia atacată este necesară pentru realizarea interesului public major urmărit (a doua condiție).

Referindu-se la modalitățile de transmitere, de consultare, de evaluare și de anonimizare a documentelor protejate, Tribunalul apreciază că a treia condiție sus-menționată este de asemenea îndeplinită în speță.

După ce a stabilit astfel că decizia atacată, în măsura în care prevede procedura camerei virtuale de date, nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor de interes general urmărite, Tribunalul constată, în al treilea rând, că nici inconveniente acestei proceduri nu erau disproportionale în raport cu scopurile vizate.

Având în vedere tot ceea ce precedă, Tribunalul concluzionează că obstacolul în calea dreptului la respectarea vieții private creat de decizia atacată îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 52 alineatul (1) din cartă și respinge, în consecință, criticile întemeiate pe o încălcare a articolului 7 din aceasta.

Întrucât celelalte motive invocate de Meta Platforms Ireland s-au dovedit de asemenea a fi nefondate, Tribunalul respinge acțiunea în totalitate.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

